

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΣΙΜΩΝ

Ἄριστον γοῦν ἄγρυπνον αὐτὸν φυλάττειν· ἅπασαν περίεμι δι-
 αναστὰς ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν. τίς οὗτος; ὄρῳ σέ γε, τοιχωρῦχε
 . . . μὰ Δία, ἐπεὶ κίων γε ὦν τυγχάνεις, εὖ ἔχει. ἀριθμήσω αὖθις
 ἀνορύξας τὸ χρυσίον, μή τί με πρῶην διέλαθεν. ἰδοὺ πάλιν
 ἐψόφηκέ τις· ἐπ' ἐμέ δηλαδή· πολιορκοῦμαι καὶ ἐπιβουλεύομαι 5
 πρὸς ἀπάντων. ποῦ μοι τὸ ξιφίδιον; ἂν λάβω τινά . . . θάπτωμεν
 αὖθις τὸ χρυσίον.

ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ

- 30 Τοιαῦτα μὲν σοι, ὦ Μίκυλλε, τὰ Σίμωνος. ἀπίωμεν δὲ καὶ
 παρ' ἄλλον τινά, ἕως ἔτι ὀλίγον τῆς νυκτὸς λοιπὸν ἔστιν.

ΜΙΚΥΛΛΟΣ

Ὁ κακοδαίμων, οἶον βιοῖ τὸν βίον. ἐχθροῖς οὕτω πλουτεῖν 10
 γένοιτο. κατὰ κόρρης δ' οὖν πατάξας αὐτὸν ἀπελθεῖν βούλομαι.

ΣΙΜΩΝ

Τίς ἐπάταξέ με; ληστεύομαι ὁ δυστυχής.

ΜΙΚΥΛΛΟΣ

Οἷμῳζε καὶ διαγρύπνει καὶ ὅμοιος γίγνου τὸ χρῶμα τῷ χρυσῷ
 προστετηκῶς αὐτῷ. ἡμεῖς δὲ παρὰ Γνίφωνα, εἰ δοκεῖ, τὸν
 δανειστὴν ἴωμεν. οὐ μακρὰν δὲ καὶ οὗτος οἰκεῖ. ἀνέωγε καὶ 15
 αὕτη ἡμῖν ἡ θύρα.

ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ

- 31 Ὅρῳς ἐπαγρυπνοῦντα καὶ τοῦτον ἐπὶ φροντίδων, ἀναλογιζό-
 μενον τοὺς τόκους καὶ τοὺς δακτύλους κατεσκληκότα, ὃν δεήσει
 μετ' ὀλίγον πάντα ταῦτα καταλιπόντα σίλφην ἢ ἐμπίδα ἢ κυνό-
 μυϊαν γενέσθαι; 20